

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 3. februarja 2005

(Zadeva C-63/05)

(2005/C 82/42)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Minas Konstantinidis, član pravne službe, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 3. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajevanje z Direktivo 2002/3/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2002 o ozonu v zunanjem zraku (UL L 67, 9.3.2002, str. 14), oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos te direktive v nacionalni pravni red, se je iztekel 9. septembra 2003.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 10. februarja 2005

(Zadeva C-65/05)

(2005/C 82/43)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Maria Patakia, pravna svetovalka pravne službe Komisije, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 10. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Helenska republika z določitvijo prepovedi namestitve in uporabe vseh električnih, elektronskih in elektromehanskih iger, vključno s tehničnimi razvedrilnimi igrami in vsemi računalniškimi igrami na vseh javnih ali zasebnih mestih, razen v igralnicah, kot to izhaja iz člena 2(1), člena 3, drugi del, člena 4 in člena 5 zakona št. 3037/2002, ni izpolnila obveznosti iz členov 28, 43 in 49 Pogodbe ES in člena 8 Direktive 98/34/ES;

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je prejela pritožbe v zvezi z zakonsko prepovedjo namestitve in uporabe vseh električnih, elektronskih in elektromehanskih iger, vključno s tehničnimi razvedrilnimi igrami in vsemi računalniškimi igrami na vseh javnih ali zasebnih mestih, razen v igralnicah.

V luči sodne prakse Sodišča Komisija meni, da navedena prepoved pomeni ukrep, ki omejuje prost pretok blaga, svobodo ustanavljanja sedeža in svobodo opravljanja storitev. Poleg tega Komisija poudarja, da ni bila obveščena o osnutku obravnavanega zakona, kar pomeni kršitev člena 8(1) direktive Evropskega Parlamenta in Sveta 98/34/EGS⁽¹⁾ z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov in predpisov, ki se nanašajo na storitve informacijske družbe.

Komisija poleg tega meni, da navedeni razlogi varovanja javnega reda in predvsem skrb, da se razvedrilne igre ne bi spremenile v hazardne, kar bi lahko povzročilo socialne probleme, ne pomenijo zadostnega razloga za sprejem zadevnih prepovednih ukrepov, kajti naveden cilj se lahko doseže tudi z ustrežnejšimi ukrepi, ki so sorazmerni in ki manj omejujejo zgoraj navedene svoboščine.

Poleg tega, po mnenju Komisije, s strani grških oblasti zatrjevana potreba po nujnem sprejetju ukrepov, ne opravičuje dejstva, da Komisija o tem ni bila obveščena, kajti Direktiva 98/34 določa nujni postopek.

Posledično Komisija meni, da Helenska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 28, 43 in 49 Pogodbe ES in člena 8 direktive 98/34/ES.

(¹) UL L 204, 21.7.1998, str. 37.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 11. februarja 2005

(Zadeva C-67/05)

(2005/C 82/44)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Prof. Dr. Ulrich Wölker in Sara Pardo Quintillan, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 11. februarja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Zvezni republiki Nemčiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Zvezna republika Nemčija s tem, da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES (¹) z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike, oziroma s tem, da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

2. Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos Direktive 2000/60/ES, naj bi potekel 22. decembra 2003.

(¹) UL L 327, str. 1.

Pritožba Koninklijke Coöperatie Cosun UA zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 7. decembra 2004 v zadevi Koninklijke Coöperatie Cosun UA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-240/02, vložena dne 11. februarja 2005

(Zadeva C-68/05 P)

(2005/C 82/45)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Koninklijke Coöperatie Cosun UA, ki jo zastopata M. M. Slotboom in N. J. Helder, advocaten, je dne 11. februarja 2005 pred Sodiščem Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (peti senat) z dne 7. decembra 2004 v zadevi Koninklijke Coöperatie Cosun UA proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-240/02.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano sodbo;
- dokončno odloči o sporu tako, da izpodbijano odločbo dokončno razglasi za nično;
- podredno, vrne zadevo Sodišču prve stopnje;

Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov, ki so nastali v postopku na prvi stopnji in v postopku s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prvi pritožbeni razlog

Kršitev prava Skupnosti, kolikor je Sodišče ugotovilo, da dajatev za neizvoženi sladkor C ni niti uvozna niti izvozna dajatev v smislu člena 13 Uredbe št. 1430/79.

Drugi pritožbeni razlog, ki se uveljavlja podredno

Sodišče prve stopnje je napačno presodilo, da se dajatev za neizvoženi sladkor C za namene uporabe Uredbe št. 1430/79 dejansko obravnava kot uvozna dajatev.